

- Mededelingen** - De collecte is bestemd voor de plaatselijke gemeente, die hier elke zondag samenkomt.
 Volgende week kunt u in deze kerk een Duitstalige dienst bijwonen.
 - De voorbereiding voor deze preek is ook terug te vinden op internet (zie de liturgie)

Stil gebed

Votum *Onze hulp is in den naam des HEEREN, die hemel en aarde gemaakt heeft, die trouw houdt tot in eeuwigheid en niet laat varen de werken van Zijn handen. Amen.*

Zingen Psalm 116 : 11

Belijdenis In antwoord op de geloofsbelijdenis zingen we Psalm 116 : 1, 2 en 3.
 Beseft u wat u zingt? Psalm 116 wordt uw antwoord op de geloofsbelijdenis!
*Ik geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper des hemels en der aarde.
 En in Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze Heere;
 die ontvangen is van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria;
 Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven,
 nedergedaald ter helle; ten derde dage wederom opgestaan van de doden;
 opgevaren ten hemel, zittende ter rechterhand Gods, des almachtigen Vaders;
 vanwaar Hij komen zal om te oordelen de levenden en de doden.
 Ik geloof in de Heilige Geest.
 Ik geloof één heilige, algemene, Christelijke kerk, de gemeenschap der heiligen;
 vergeving der zonden;
 wederopstanding des vleses;
 en een eeuwig leven.
 Amen*

Zingen Psalm 116 : 1, 2 en 3

Gebed

Lezen Psalm 73

Zingen Wilt u tijdens het zingen stilstaan bij het volgende? Een kerkdienst is meer dan een preek. Tijdens het zingen krijgt u gelegenheid om voluit antwoord te geven; om God te laten weten hoe dankbaar u bent dat u Hem kent; dat u onvoorwaardelijk in Hem gelooft. De Psalmen zijn geen behang bij een dienst. In de liturgie heeft het zingen van de Psalmen z'n eigen plek; als uw gelegenheid om bewust stil te staan bij wat u zingt en u daarbij niet op uzelf, maar op God te richten en afstand te nemen van de wereld; van de vakantie.

We zingen Psalm 116 : 4, 5, 6 en 7 (voorafgaand aan het zingen is er een collecte)

Preek Ik wil vandaag met u stilstaan bij deze hele Psalm, maar benadruk de wending in vers 17: *"¹⁷ Totdat ik in Gods heiligdommen inging, en op hun einde merkte".* Voor dat vers ziet de Psalm dichter het door eigen ogen allemaal nogal zwartgallig. Door de ogen van God ziet hij daarna ineens een heel ander perspectief.

Ik doorloop dit Bijbelgedeelte samen met u aan de hand van een vijftal vragen, de 5 P's:

- De eerste P van Persoon; over wie gaat het verhaal?
- De tweede P van Plaats; waar vindt het verhaal plaats en wat gebeurt er?
- De derde P van Punt; wat is de boodschap van dit Bijbelgedeelte?
- De vierde P van Praktijk; wat betekent dit voor alledag; ook na je vakantie?
- Tenslotte de vijfde P van Plan; wat gaat u hiermee doen?

Eerst dus over wie het in dit verhaal gaat; de eerste P van Persoon.

- In het eerste vers maken we kennis met Asaf, de dichter van deze Psalm. Hijzelf wordt dag aan dag gestraft en elke morgen weer geslagen. Het gaat niet goed met hem. Maar hij weigert om met de goddelozen mee te doen, omdat hij dat zou zien als verraad aan God en aan Zijn kinderen. Toch laat de vraag hem niet los: waarom is er zoveel onrecht in de wereld? Zoals vaker in de Psalmen krijgt hij juist in Gods heiligdommen antwoord op die vraag. In vers 2 had hij ons al gewaarschuwd: met die blik op het heden zat ik ernaast. Door een nieuwe bril kijkt hij vanaf vers 17 met de ogen van God naar de wereld en God richt zijn blik ook op Asaf zelf. Asaf, zegt God hem hier, je was nijdig, verbitterd en teleurgesteld geraakt, maar dat was dom en dwaas. Plotseling beseft Asaf dat hij zich met die vergelijkende en jaloerse blik op het heden belachelijk had gemaakt voor God. Dat inzicht geeft Asaf de ruimte om zich daarna toch vooral op de Hand van God te richten die hem - ondanks de ellende die hem hier beneden treft - leidt naar de heerlijkheid.
- Asaf vergelijkt zichzelf met de boosdoeners die niet in God geloven, die kwaad doen, maar daarvoor niet worden gestraft; sterker nog: het gaat hen goed! Dat maakt Asaf jaloers. Het gaat hen - ziet Asaf met zijn jaloerse blik - zelfs beter dan de goddelozen voor zichzelf verwachtten. De mensen - ook het volk van God - zien hen als helden en lopen achter hen aan. Maar zij zullen - beseft Asaf in Gods heiligdommen - worden gestraft voor wat zij misdeden. Als Asaf zijn blik in vertrouwen op de toekomst richt, begint tot hem door te dringen dat de goddelozen zullen omkomen en door God verdelgd zullen worden. De aloude weg der boosdoeners is dus niet meer dan schone schijn die in een afgrond doodloopt voor hun pad de hemel bereikt. Als God ontwaakt zal hij hen verjagen als beelden uit een boze droom; van het ene op het andere moment zullen zij worden weggevaagd; zal blijken dat zij slechts een slechte Fata Morgana waren.
- Het gaat in deze Psalm dus vooral over God. De God, waarover Asaf in vers 1 al zegt dat Hij Israël goed is en dat Hij aan de kant staat van degenen die rein van hart zijn. Asaf heeft God in eerste instantie uit het oog verloren, maar als hij in Zijn heiligdommen weer oog krijgt voor Hem, vallen alle puzzelstukjes in elkaar. In de heiligdommen krijgt Asaf weer zicht op zichzelf door de ogen van God. In de heiligdommen gaat hij zijn boze naaste ook weer zien als de tegenstrevers van God die daarvoor uiteindelijk worden gestraft. Het recht wordt niet gerealiseerd op onze manier, maar op Gods manier. Met dat perspectief wordt het verlangen van Asaf naar God weer wakker. Met dat nieuwe beeld krijgt hij er weer zin in om de daden van God te verkondigen. Nu zijn ogen weer werden geopend, verlangt hij ernaar om voor eeuwig bij God te zijn, in Wiens nabijheid het recht toch zal zegevieren.
- Tenslotte treffen we - heel verrassend - ook Gods volk aan in deze Psalm; in vers 10 lezen we: *"¹⁰ Daarom keert zich Zijn volk hiertoe".* Niet alleen Asaf, maar het hele volk is het zicht op God verloren en loopt achter de boosdoeners aan. Toch wil Asaf niet met de boosdoeners meedoen, omdat hij dan verraad zou plegen aan Gods kinderen. Asaf is door David aangesteld als tempeldichter. Hij beseft dat juist Hij het goede voorbeeld moet blijven geven. Want als hij het zelfs opgeeft...

Dan de tweede P; van Plaats. Waar speelt dit hele verhaal zich af?

Eigenlijk valt er over de plaats van handeling niet heel veel meer te vertellen dan dat dit verhaal zich afspeelt in het dagelijks leven van Asaf. Waar de wending precies plaats vindt, wordt niet duidelijk in deze Psalm. Het gaat in vers 17 over de heiligdommen; meervoud. Barnard denkt daarom dat het met de heiligdommen niet letterlijk over de tempel gaat, hoewel Asaf zich daar regelmatig opgehouden moet hebben. Het kan ook in de binnenkamer van zijn gebed geweest zijn. Hoe dan ook: het is een plek geweest waar Asaf God ontmoette. En het is in ieder geval een plek geweest waar zijn kijk op de wereld radicaal veranderde.

Maar wat gebeurt er dan in dit verhaal? Eigenlijk is het een verhaal van alle tijden wat Asaf hier vertelt. Job vertelde het verhaal al in Job 21 : 7. David waarschuwde er al voor in Psalm 37 : 1: ¹ "Ontsteek u niet over de boosdoeners; benijd hen niet, die onrecht doen", maar met Asaf verbaast ook Jeremia zich in Jeremia 12 : 1 en 2 over de voorspoed van al die boosdoeners. Ze kunnen maar doen, waar ze zin in hebben en nooit worden ze ergens voor gestraft. Integendeel. Zelfs Zijn volk - het volk van God - volgt hen in hun goddeloze redeneringen en ze ontvangen nog meer voorspoed dan ze zelf durfden te hopen (vers 7).

Asaf bekijkt hen met scheven ogen. Zelf heeft hij zijn uiterste best gedaan om zijn hart zuiver te kunnen houden en zijn handen in onschuld te kunnen wassen. Dat wil hij graag volhouden, maar met dat schuine oog op de goddelozen is het extra wrang dat het hen welgaat en dat hij elke dag wel gestraft lijkt te worden. Waarvoor eigenlijk? En waarom? Hij begrijpt er niets van en de vragen blijven hem kwellen. Mis, had hij ons al gewaarschuwd in vers 2. In de heiligdommen dringt het tot hem door dat hij ernaast zat; dat verbittering, teleurstelling en nijdigheid hem hadden verblind.

Totdat hij in Gods heiligdommen inging. In Gods nabijheid ontdekt hij plotseling de andere kant van datzelfde verhaal. Verandert er echt iets door die ontdekking? Nee, in de wereld zelf verandert er niets. Het gaat de goddelozen nog steeds goed en het kwaad kan nog steeds de goeden treffen. Maar God richt de blik van Asaf op het einde. De praktijk verandert niet, maar God herinnert hem aan Zijn belofte dat de goddelozen zullen vergaan. Asaf was nijdig (vers 3), verbitterd en gekwetst geraakt (vers 21). Dat maakte hem dwaas en dom. De verbittering had hem verblind, maar nu Asaf in het licht van God de toekomst van de goddelozen getoond krijgt, valt er ook een ander licht op zijn eigen emoties. Als Gods licht gaat schijnen, wordt alles zichtbaar; vooral ook zijn eigen fouten! Maar van je eigen fouten mag je volgens Asaf leren. Oh ja, bedenkt hij: ik heb het helemaal verkeerd gezien. Want wat maakt het uit dat mijn vlees en hart hier op aarde bezwijken, als ik mag vertrouwen op een eeuwige rotssteen die God voor mij wil zijn?

Tenslotte maakt Asaf een keuze (vers 28): ²⁸ "Maar mij aangaande, het is mij goed nabij God te wezen; ik zet mijn betrouwen op den Heere HEERE, om al Uw werken te vertellen". Alleen in dat vertrouwen - stelt Asaf hier vast - kan ik deze wereld aan. Alleen als ik uw werken vertel, vallen de stukjes in elkaar. Asaf heeft z'n lesje geleerd! Zonder dat vertrouwen raakt hij verbitterd door al die onrechtvaardigheid hier beneden.

Ik kom bij de derde P; de P van Punt. Wat is de boodschap van dit verhaal? Ik haal er een paar punten uit:

- Asaf wil ons in deze psalm leren dat haat en jaloezie onze blik vertroebelen. Dan glibberen we het verkeerde pad op en begaan we een misstap. Dan gedragen we ons in de ogen van God als redeloze dieren en in de nabijheid van God beseft Asaf dat! Op die plek dichtbij God beseft Asaf dat hij zich eigenlijk niet heel veel anders gedraagt dan de goddelozen doen. In de heiligdommen van God krijgt hij er spijt van wat hij heeft bedacht. Daar begint het tot Asaf door te dringen dat God hem zal oordelen, zoals hij de goddelozen heeft geoordeeld. Daar ontdekt hij dat zijn hart helemaal niet zuiver was gebleven. Daar ziet hij in dat hij zijn handen helemaal niet schoon had gehouden; dat hij helemaal niet onschuldig was.
- God brengt tot inkeer. God geeft inzicht. In zijn nabijheid gaan onze ogen open en beseffen we wat er verkeerd ging. Maar in Zijn nabijheid mogen we na die schuldbelijdenis ook opnieuw beginnen.
- Ondertussen is het opvallend dat - om het met de titel van een bekend boek van Harold S. Kushner te zeggen - *het kwaad vaak goede mensen treft*. Het beeld - al is het eenzijdig - dat Asaf hier schetst is zeer herkenbaar. Onrecht lijkt veel op te leveren en een goed geweten en schone handen lijken lijden te veroorzaken. Dat maakt radeloos. Dat maakt jaloers. Dat maakt nijdig, verbitterd en teleurgesteld. Dat is toch niet eerlijk? Dat klopt toch niet? Dat valt toch niet te verklaren? Dat past toch helemaal niet bij de almacht en goedheid van God? Dat zijn precies de vragen die Asaf in deze Psalm ook stelt! Totdat hij in Gods heiligdommen inging. Daar ontdekt hij dat die vragen irrelevant zijn. Daar - in de nabijheid van God - ontdekt hij dat het eigenlijk maar boze schijn is; dat die boze schijn maar van tijdelijke aard is en dat de rollen ooit omgedraaid zullen worden. Asaf profeteert hier dat Christus uiteindelijk overwinnaar zal zijn! Maar zover is het nu nog niet. En in de tussentijd? Hoe onverteerbaar u die boodschap misschien ook vindt: in de tussentijd zult u dat onrecht moeten accepteren; zult u moeten accepteren dat *het kwaad vaak goede mensen treft*; dat het kwaad soms ook jou treft en niet al die anderen. Hoe voorkom ik volgens Asaf - die hier waardevolle woorden van God doorgeeft - dat ik daardoor verbitterd raak? Dat voorkom ik door me niet blind te staren op het hier en nu. Dat voorkom jij door je te laten verlichten door een blik in de eeuwigheid. Wat zijn uw vlees en uw hart u waard? Als u gehecht blijft aan dit leven, zult u nooit accepteren dat het onrecht zegeviert; dan blijft je hart vervuld van jaloezie; en blijf je blind voor wat God voor eeuwig voor jou wil betekenen. Het is maar waar je op let en waaraan je hecht, wil Asaf ons hier vertellen.
- Nog een opvallende boodschap van Asaf is dat hij dat allemaal zelf niet ontdekt zou hebben. Totdat hij in Gods heiligdommen inging, werd hij in beslag genomen door zijn gevoel; richtte zijn blik zich naar binnen op eigen haat en jaloezie. In Gods nabijheid moet je zijn - zegt Asaf hier! Die vragen over onrecht en lijden moet je niet voor jezelf houden; die moet je delen. Met wie dan en hoe? Ook met pijn en verdriet en al je vragen daarover kun je in het gebed terecht bij God. Hij luistert en geeft inzicht; ook in onze eigen gevoelens en hoe verkeerd die kunnen zijn. Maar daarna helpt God jou ook om lijden, pijn en verdriet een plekje te geven en je weer vertrouwen te geven op Hem. Zonder dat vertrouwen lijkt het allemaal verloren, maar kijk nou eens goed... Kijk nou eens met de ogen van God...

Verhaal

Ik kom bij de vierde P van Praktijk. Hoe kunt u/kun jij verder met deze boodschap? Heeft u zich wel eens ingeleefd in het gevoel van Asaf? Ik vertel u een paar verhalen die zo van Asaf zouden kunnen zijn, als hij vandaag geleefd zou hebben. Asaf heeft het zelf allemaal niet meegemaakt, omdat z'n ouders hem uit veiligheid bij een oom en tante in Kroatië in Split hadden ondergebracht. Dat is ondertussen alweer 15 jaar geleden. Zijn vader en moeder woonden in een klein dorpje in Bosnië; aan de Servische kant van dat land; in de buurt van Jajce. Asaf heeft het nooit meer aangedurfd om terug te gaan naar waar hij opgroeide. Ze zouden hem met de nek aankijken. En hij zou er niet meer omheen kunnen dat zijn ouders echt niet meer leven; dat ze gruwelijk zijn vermoord.

Ondertussen is Asaf 28 jaar oud. Toen het gebeurde was hij 13 en sindsdien heeft hij zo vaak op het punt gestaan om terug te gaan. Het huis staat er nog - hebben zijn oom en tante hem verteld - en hoewel het dorp is uitgestorven, zou hij er aanspraak op kunnen maken dat de boerderij en het land er omheen van hem zijn. Na 15 jaar staat hij nu voor het eerst bij het graf van zijn ouders. Aan het graf zie je dat zijn oom en tante er veel geld aan kwijt geweest moeten zijn. Ze hebben het al die jaren trouw onderhouden. Maar liggen zijn ouders hier wel? Of is het alleen maar een steen die hier staat. Nog geen uur geleden stond hij bij de trieste resten van wat eens het dorp was waar hij zich thuis voelde; waar het veilig leek. De kogelgaten zitten nog in de muren. Witte plastic zakken waarschuwen wapperend in de wind dat je beter niet in de buurt van het huis kunt komen, omdat er misschien nog mijnen liggen. De daken zijn tijdens de brand verwoest. 15 jaar geleden hebben Servische criminelen zijn ouders als beesten die huizen ingedreven. Waaraan hebben ze gedacht toen ze de eerste vlammen aan hun huizen zagen vreten en merkten dat de deuren op slot waren gedaan? Zijn ze in paniek geraakt? Wat hadden ze misdaan? Ze hadden altijd hard gewerkt. Ze hielden van hem en hadden hem de verhalen uit de Bijbel verteld. Zij verlangden zo naar vrede en dan dit... Na al die jaren begrijpt Asaf er nog steeds niets van en bij het dubbele graf van zijn vader en moeder valt hij op zijn knieën en schreeuwt hij het met vers 16 uit: ¹⁶ "Nochtans heb ik gedacht om dit te mogen verstaan; maar het was moeite in mijn ogen". Snapt u dat?

Verhaal

Een ander verhaal - Het is laat geworden op Bijbelkring. Wouter heeft nog aangeboden om haar thuis te brengen, maar dat kleine eindje kan Edith echt wel zelf fietsen. Op kring hadden ze Psalm 73 gelezen. Erg veel snapte Edith niet van de eerste helft van die Psalm. Thuis zaten haar vader Asaf en moeder Esther op haar te wachten; gezond van lijf en geest. Ze was in een veilig reformatorisch gezinnetje opgegroeid. Eigenlijk was er niets waar ze iets over te klagen had. Ze was net een studie Geschiedenis in Leiden gestart, nadat ze vorig jaar succesvol het gymnasium had voltooid. Dat je zo kwaad kon zijn op de goddelozen... Zij was dat soort goddelozen eigenlijk nog nooit tegengekomen... Wouter had het wel begrepen. Ja, die kwam uit een gebroken gezin bij hen uit de kerk. Ze kende zijn achtergrond wel. En ergens diep weggestopt was ze misschien ook wel een beetje verliefd op hem. Hè, had ze nou toch maar gezegd dat Wouter haar natuurlijk thuis mocht brengen. Dan hadden ze nog na kunnen praten over de kring en over de dingen die hij had verteld. Hij had zich vanavond zo kwetsbaar opgesteld. Plotseling draait ze zich om. Heeft ze iets gehoord? Voelde ze iets? Een klap en daarna niets meer. De politie die haar een paar minuten later vindt, stelt vast dat ze opslag dood geweest moet zijn. Naar de chauffeur van de auto hoeven ze niet lang te kijken: die ligt stomdronken z'n roes uit te slapen op het stuur. Snapt u dat Asaf thuis het niet begrijpt als hij wordt gebeld en ze hem vertellen dat zijn dochter is verongelukt? Snapt u dat die pijn niet zomaar weg is?

Preek

Ik hoef toch niet verder te gaan? In deze verhalen valt vast te stellen wie de dader was. En hoewel de daders lang niet altijd worden gestraft voor hun misdaden, is het duidelijk dat het hier gaat om wat mensen elkaar aandoen. Als er op het schoolplein wordt buitengesloten, dan is ook duidelijk wie dader en slachtoffer zijn. Maar als de chauffeur in het verhaal hierboven niet dronken was geweest en alleen maar 60 had gereden in de bebouwde kom? Dat doen we zelf toch ook wel eens? En als ziekte toeslaat? Als je niet van 21 bijvoorbeeld sterft aan kanker? Of als je vader of opa van 88 heel veel pijn lijdt vanwege diezelfde ziekte? En als je wordt ontslagen, omdat er geen werk meer voor je is (maar die vent met z'n ellebogen wel op z'n plek mag blijven zitten)? Ik hoef dat rijtje toch niet af te maken? Er is zoveel onrecht in de wereld! Namens Asaf mag ik u vandaag de boodschap van God verkondigen: staar u nou eens niet zo blind op al die ellende en al dat onrecht. Stop nou eens met die vergelijking tussen uw eigen ellende en de voorspoed van de ander die altijd meer zondigt dan u. Open je ogen. Blijf nou niet zo vastzitten in het heden en in alles wat is gebeurd. Werp je blik met de belofte van Jezus nu eens naar de toekomst toe. Luister nu eens naar wat Asaf hier te vertellen heeft. In die toekomst zullen de goddelozen worden gestraft. Dat hoeven wij niet te doen! Dat gaat niet op onze manier. God kiest daar Zijn eigen wegen voor die best ten koste kunnen gaan van mijn lichaam en mijn hart. Die wegen van God kunnen me veel pijn en verdriet kosten. Maar kunt u in die pijn en in dat verdriet met Asaf zeggen dat God de rotssteen van uw hart is? Om die vraag draait het vandaag.

Ik kom bij de vijfde P van Plan; wat gaat u hiermee doen? Nog één keer de samenvatting: Asaf begint zich blind te staren op de voorspoed van de goddelozen en op zijn eigen ellende. Dat is best begrijpelijk. Toch vallen halverwege de Psalm de schellen van zijn ogen. Hij lette op de voorspoed van de goddelozen "17 totdat hij in Gods heiligdommen inging, en op hun einde merkte". In de nabijheid van God leert hij de beperktheid van de goddelozen zien en leert hij ook inzien dat zijn eigen verbitterde blik op de goddelozen dwaas en dom was. Daar leert Asaf weer op wie hij echt kan vertrouwen. Daar leert hij dat lichaam en hart minder belangrijk zijn dan de eeuwige vrede. Daar leert hij weer zien dat God Zijn woord houdt; dat God de enige is die te vertrouwen is; ondanks al die ellende en al dat onrecht dat er nog steeds lijkt te zijn. Waar zoekt u uw heil, als het kwaad u treft? Waar gaat u heen met uw verhaal, als u dingen niet eerlijk vindt? Gaat u verhaal halen bij uw baas of brengt u uw verhaal - en de moeite die u daarmee hebt - bij God? Ga jij verhaal halen bij je kwelgeest en wacht jij hem samen met een paar vriendjes op om hem half in de sloot te duwen; zodat hij nu eindelijk eens ophoudt? Net goed? Ik hoef je toch niet te vertellen wat je beter kunt doen? Ik hoef je toch niet te vertellen dat je verhaal veilig is bij God? Zou dat veel veranderen in de situatie op school of op je werk? Wordt je daarna niet meer gepest? Wordt er daarna niet meer over je geroddeld? Kijken ze je daarna niet meer met de nek aan? God zou daar iets aan kunnen veranderen; soms doet Hij dat ook! Maar soms wil God je leren om pijn en verdriet los te laten en je te richten op Zijn toekomst. Wat doe jij met die boodschap? Los je het zelf wel op? Of durf je het bij God neer te leggen?

Is dat nou de goede boodschap die u tijdens condoleance moet brengen? Is dat nou het juiste antwoord, als een ongelovige vriend jou vraagt wat God met al dat onrecht in de wereld te maken heeft? Iedereen beseft dat dit kil en onmenselijk zou zijn. Voor zo'n boodschap zou u ook niet open staan, als u net uw zoon of dochter of als jij net je vader of moeder verloren hebt. Rouw is menselijk; daar heeft een mens tijd voor nodig! De boodschap van Asaf is dan ook niet dat we ons leven maar los moeten laten! De kern van de boodschap zit 'm in vers 17 en die boodschap kun je iedereen altijd meegeven. Wat Asaf zegt is dat hij zijn antwoord gevonden heeft in de nabijheid van God. Wij hoeven onze naaste er niet van te overtuigen dat hij zich niet zo blind moet starten op al dat onrecht. Wij hoeven hem alleen te vertellen dat het antwoord op al zijn vragen in de nabijheid van God te vinden is; in zijn heiligdommen.

En als u zelf lijdt? Als u pijn heeft? Als u verbitterd bent geraakt door al dat onrecht dat er is; waarvan u misschien zelfs vindt dat God u dat heeft aangedaan? Als u teleurgesteld bent geraakt in het leven? Als u alleen maar vragen hebt? Waar gaat u dan heen? Blijft u in een kringetje in uzelf ronddraaien? Lost u het zelf wel op? Vertelt u het tegen uw vrienden om in ieder geval uw verhaal kwijt te zijn? Juist dan heeft Asaf een boodschap voor u: ga naar God toe; zorg dat u in de buurt van God blijft. Vertel Hem uw verhaal. En hij zal u de weg wijzen! Ik vertel u toch niets nieuws?

In Hebreë 5 : 8 lezen we: "8 Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden" (Lees ook de NBV). We staan er niet alleen voor. Jezus is ons voorgegaan. Vertel Hem wat u dwarszit. Hij begrijpt u als geen ander! Mag ik u met Asaf oproepen om uw verbittering voor één keer los te laten en uw leven in de handen van Jezus te leggen? U zult zien dat uw leven er echt door verandert; Volledig!

Zingen Amen - Psalm 116 : 8 en 9

Dankgebed en voorbede

Zingen Psalm 116 : 10 en 11 (staande)

Zegenbede O Vader, dat Uw liefd' ons blijk'; O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk; O Geest, zend Uwen troost ons neer; Drie-enig God, U zij al d' eer!